

בש"פ 6917/21 - יורי שאולוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6917/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העותר: יורי שאולוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה

תאריך הישיבה: כ"ד בכסלו התשפ"ב (28.11.2021)

בשם העותר: עו"ד משה סרוגוביץ; עו"ד ליל פטישי

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. עתירה לגילוי ראיה חסויה, לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: הפקודה).

2. נגד העותר, יורי שאולוב, הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; סיוע לייצור נשק; יצוא צעצועים מסוכנים ללא היתר; והלבנת הון. על-פי עובדות כתב האישום, מכר יורי למחמד אבו חיה, תושב הרשות הפלסטינית, רובי-צעצוע מסוג 'איירסופט', תוך מודעות לכך שניתן להסב את הרובים לכלי נשק קטלניים.

3. ביום 21.4.2021 חתם שר הביטחון על תעודה בדבר ראיות חסויות, שלפיה מסירת ראיות ופרטי מידע הנוגעים ליורי בכתב האישום שהוגש נגדו, אשר נאספו או שנרשמו בידי שב"כ וסווגו כחומר חקירה, שלגביו עומדת

עמוד 1

לעותר זכות עיון לפני סעיף 74(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982, עלולה לפגוע בביטחון המדינה. במסגרת תעודת החיסיון, נמסרו ליורי מספר פראפרזות גלויות המכילות תמצית של חלק מן החומרים האמורים. עתירה זו עניינה בפראפרזה הנוגעת להודעה שמסר מחמד, שזו לשונה: "במהלך חקירתו ולפני הודאתו התבטא אבו חיה לפני מי שאינו איש מרות כי חוקרים אותו אודות אמל"ח וקשריו עם יהודי אך הוא לא מכיר אותו. עוד התבטא אבו חיה כי היהודי נחשב בוגד במדינה שלו, ואם אבו חיה יגיד שמכיר אותו זה ישפיע על תקופת המאסר שלו. עוד התבטא כי הוא מפחד שיאשימו גם אותו בבגידה במדינה". בעתירתו, מבקש יורי כי אורה למשיבה לחשוף את מלוא המידע בנוגע לשיחה אליה מתייחסת הפראפרזה, ובכלל זה "מועד מדויק של מתן האמרה, חשיפה מלאה של תוכן הדברים שהוחלפו בין אבו חיה לבין אותו איש שאינו איש מרות באותה השיחה בה נאמרה האמרה המצוטטת בפראפרזה – והכל בשפה בה נאמרו הדברים, ובמיוחד מה נאמר לאבו חיה טרם האמרה המצוטטת, מה אמר בדיוק אבו חיה (נוסח מדויק של האמרה) ומה השיב לו אותו איש שאינו איש מרות בתגובה לאמרתו כי אם יגיד שהוא מכיר את אותו יהודי הדבר ישפיע על תקופת מאסר".

4. ב"כ המשיבה, מנגד, עמד על כך שאינטרס ביטחוני הוא שמונע את מסירת חומרי החקירה עצמם. ב"כ המשיבה הוסיף וטען, כי חשיפת חומרי החקירה אף לא תשרת את עניינו של יורי; הפראפרזה – ממצה ומדויקת, ואין בחשיפת המידע הנוסף שהתבקש כדי להועיל להגנתו של יורי. קיימתי דיון בעל-פה במעמד הצדדים, ולאחריו, בהסכמת ב"כ של יורי, קיימתי דיון במעמד צד אחד. ב"כ המשיבה טען טענות נוספות, סקר מהלכי חקירה, השיב לשאלות – כך גם נציג נוסף מטעם המשיבה, המעורה בחקירה – והגיש לעיוני חומר חקירה חסוי, בלויית הסברים.

5. עיינתי בחומרים החסויים הרלוונטיים. מסקנתי לאחר עיון זה, היא כי החיסיון מוצדק, וכי הפגיעה הביטחונית שתיגרם מחשיפתו – מוחשית ורצינית. הוספתי ובחנתי, האם החומר החסוי אכן חיוני להגנתו של יורי, זאת לפי האמור בסעיף 44 הנ"ל ובהתאם להלכה הפסוקה (לדוגמה: בש"פ 3921/19 ח'לף נ' מדינת ישראל (4.7.2019); בש"פ 4535/19 עטייה נ' מדינת ישראל (6.8.2019)). לדעתי, לאחר עיון ומחשבה, מעבר למידע שהועבר לידיעתו של יורי בפראפרזה שנמסרה לו, אין בחומר הסודי עוד מידע שיכול להועיל להגנתו. בפרט, אציין כי טענת ב"כ של יורי שייחסה חשיבות למועד מסירת ההודעה, התבססה על הנחה שגויה, שלפיה ההודעה נמסרה אחרי הודאתו של מחמד – ולא היא; בפראפרזה מעודכנת שנמסרה לב"כ של יורי קודם הדין, נאמר מפורשות שההודעה נמסרה "לפני הודאתו". נוכח האמור, משלא השתכנעתי בתועלת שתימצא להגנתו של יורי מקבלת החומרים, האינטרס הביטחוני בחיסוי החומר – גובר. מטבע הדברים, מפאת הסודיות, לא ניתן לפרט עוד.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשפ"ב (29.11.2021).

ש ו פ ט